

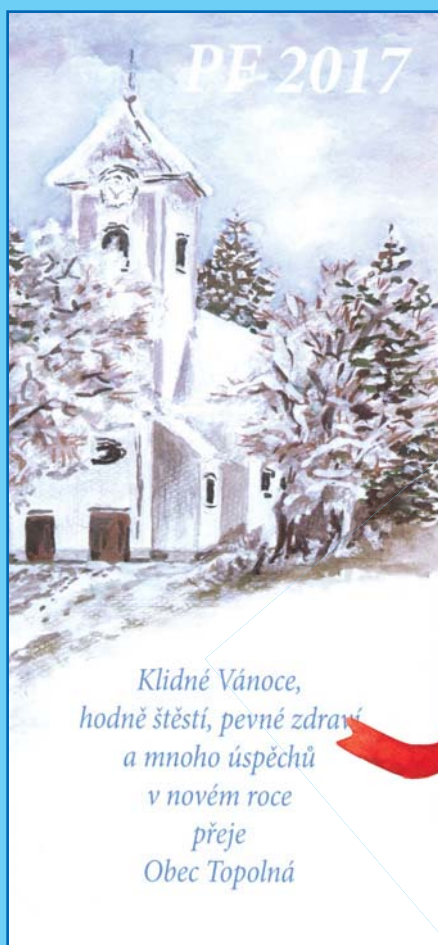
ŽIVOT V TOPOLNÉ

cena 5 Kč

Obecní zpravodaj

Číslo 4

Ročník XVIII.

Mikulášský jarmark a čertoviny

Pozvánka na novoroční ohňostroj
1.1.2017 v 17.00h
na návsi

Slovo starosty

Milí spoluobčané,

pohled z okna zrovna nenasvědčuje tomu, že by se ujímala vláda zima. Ale třetí svíce, zapálená na adventním věnci, je znamením toho, že se letošní rok chýlí ke konci.

V roce 2016 se podařilo zrealizovat několik naplánovaných investičních akcí. Jedná se především o zateplení a výměnu oken a dveří v kulturním středisku Búrovce. O dalších navazujících stavebních pracích jsme Vás informovali už v minulém čísle našeho časopisu. Jsem rád, že se společným úsilím stavebních firem i topolských řemeslníků nejen zlepšil vnější vzhled kulturního střediska, ale i opravené vnitřní prostory poskytnou důstojnější prostředí pro pořádání různých akcí. Objekt byl také vybaven kamerovým systémem a bylo zmodernizováno zabezpečovací zařízení. V současné době se trošku potýkáme se zhoršením akustických podmínek v obou sálech. Spolu s odbornými firmami zvažujeme několik variant úprav a věříme, že se tento problém podaří v co nejkratší době vyřešit.

Když jsme začátkem léta museli na základě kontroly provedené Českou školní inspekcí v podstatě úplně zlikvidovat herní prvky na školním dvoře, jevila se jako optimistická varianta jejich obnova nejdříve v letních měsících příštího roku. Díky nabídce Ministerstva pro místní rozvoj na dočerpání dotačních prostředků v závěru tohoto roku jsme v prosinci dokončili nové dětské hřiště, které budou moci naše děti využít už s prvními paprsky jarního sluníčka. Chtěl bych zdůraznit, že toto hřiště nebude k dispozici jen žákům základní školy. Bude přes den přístupné i ostatním dětem.

V závěru roku se také podařilo zrekonstruovat chodníky

v okolí mateřské školy a vybudovat zpevněnou odstavňovou plochu u DPS. Rodiče a prarodiče, kteří vodí každé ráno děti do školky, určitě ocení především opravu přístupového chodníku od cesty, který byl poslední dobou v dost špatném stavu. K bezpečnosti chodců by také měl přispět nově opravený chodník u cesty směrem k TOPAGŘE. To má však jednu základní podmínku. Lidé používající tento chodník nesmí být nuceni „přeskakovat“ auta, která na něm parkují. Proto bych chtěl poprosit majitele motorových vozidel bydlící v ulici Nad Školkou (a tedy i rodinu ctěného pana starosty ☺), aby svá vozidla parkovali mimo tento chodník.

A co nás z pohledu investičních akcí čeká v roce 2017? Začátkem roku požádáme o poskytnutí finančních prostředků z dotačního titulu Státního fondu dopravní infrastruktury na rekonstrukci chodníků a autobusové zastávky podél hlavní silnice. Bude se jednat o úsek navazující na dokončenou náves směrem na Napajedla po Šmídovo, dále o rekonstrukci prostoru autobusové zastávky a rekonstrukci chodníku směrem od zastávky na Trávník.

Největší investiční akcí, kterou bychom v příštím roce rádi alespoň zahájili, je přestavba chátrajících prostor Staré školy na Komunitní centrum. Kromě stávajícího využití pro potřeby topolských spolků a provozoven by v něm byly poskytovány sociální služby pro naše občany, popř. pro občany z blízkého okolí. Prázdninové měsíce využijeme k provedení rekonstrukce dosluhující elektroinstalace v budově základní školy.

Kdo často jezdí autem směrem na Napajedla, je nucen téměř po každém dešti testovat své řidičské schopnosti při

nebezpečném průjezdu kaluží u Búrovců. Rádi bychom tento problém vyřešili současně s rekonstrukcí příjezdové komunikace do TOPAGRY a se zrušením bývalého koupaliště a zrekultivováním prostoru kolem něho.

Čeká nás rovněž dlouho odkládaná rekonstrukce kanalizace a vozovky v Chalúpkách a v neposlední řadě se budeme zabývat otázkou chybějícího chodníku směrem na Bílovice. Ale život v obci nejsou jen stavby a investice. Chtěl bych moc poděkovat všem organizátorům kulturních a společenských akcí, které v letošním roce u nás proběhly. V závěru roku to byla nesmírně zajímavá beseda ke knize Františka Samsounka o topolských vojácích v 1. světové válce. Velký ohlas mělo rovněž krásně podané vyprávění o osudech „Slovácké Mony Lisy“ Veruny Čudové, které si pro posluchače připravil bílovský historik Pavel Krystýn.

Předvánoční „čertohrátky“, jarmark na návsi a rozsvícení vánočního stromku je již každoročně příležitostí potkat se se svými přáteli. A zrovna dnes, když píšu tento článek, jsem slyšel několik nadšených ohlasů na předvánoční zájezd do polského Krakova. Děvčata ze Společenské komise, která tento výlet uspořádala, si tak vlastně sama sobě nadělila ten nejhezčí dárek. Udělala radost několika desítkám svých sousedů, kteří se díky nim mohli na chvíli odpoutat od předvánočního shonu.

Závěrem mi dovoluji, abych Vám jménem obecního zastupitelstva všem popřál šťastné a požehnané vánoční svátky a hodně zdraví, štěstí a spokojenosti v novém roce.

*Ladislav Botek
starosta obce*

Šel jsem za noci álejí –

ze zasedání Zastupitelstva obce Topolná, konaného dne 23. 6. 2016

Což o to. Noční procházka topolskou alejí směrem k vysílačům může být hodně romantická. Procházka za denního světla v letošním roce pro mnohé z nás až tak romantická nebyla.

V podzimních měsících roku 2014 byla vysazena jedna část aleje. Projekt původně předpokládal výsadbu stromků v balech. Nakonec se však ukázalo, že žádná školka v republice balovými sazenicemi nedisponuje, a tak byly vysazeny sazenice prostokořené. Na základě toho byla s dodavatelkou společností FLORSTYL, s.r.o. uzavřena dodatečná smlouva o pětileté následné péči.

Již brzy na jaře roku 2015 se ukazovalo, že topoly nevzešly tak, jak bychom si představovali. Horké léto tohoto roku také způsobilo úhyn několika desítek kusů stromků. V průběhu roku 2015 bylo nově vysazeno cca 40 kusů topolů.

Kontrolní prohlídky v průběhu roku 2016 nebyly znovu povzbudivé. Došlo opět k úhynu sazenic, přičemž bohužel byly postiženy i sazenice nově zasazené. Sami pracovníci dodavatelské firmy byli touto skutečností zaskočení. Těžko říci, kde hledat příčinu. Může se jednat o kombinaci suchého počasí a pravděpodobného poklesu spodní vody v této části topolského katastru. Stav aleje jsme u dodavatele reklamovali. Získali jsme informace, že jedna z firem zabývajících se pěstováním dřevin se sídlem na holešovsku má k dispozici topoly v balech. Společnost Florstyl tuto informaci ověřovala a

zjistila, že se nejedná o námi požadované druhy topolu. Takže na podzim bylo znovu přistoupeno k výsadbě prostokořených sazenic. Dodavatel nám však přislíbil, že sazenice bude rovnou ze školky vysazovat bez jejich meziskladování, což by mělo přispět k lepšímu růstu. Rovněž nám přislíbili větší péči zálivce sazenic.

Na jaře a začátkem léta 2016 nám tráva jak mezi stromy, tak v oplocenkách přerostla. To byla samozřejmě moje velká chyba. Následná péče ze strany dodavatelské firmy se totiž vztahovala pouze na zálivku a péči o korunky stromků. Vyžínání oplocenek se nám nakonec podařilo u společnosti Florstyl zajistit, sečení trávy mezi topoly jsme provedli částečně sami a částečně pomocí mechanizace společnosti Správa a údržba silnic Slovácka. Abychom podobné situaci příští rok předešli, dohodli jsme se rámcově na údržbě oplocenek s manželi Jančářovými, kteří provozují firmu na údržbu zeleně. Sečení mezi topoly musíme zajistit včas vlastními silami, v případě potřeby se znovu obrátíme na SÚS Uh. Hradiště.

Věřte, že vedení obce stav aleje nijak netěší. Je ale naším úkolem udělat vše proto, abychom budoucím generacím zanechali alej, která se stane cílem romantických vycházek – nejen za noci.

*Ladislav Botek
starosta obce*

Zamyšlení

V minulém čísle obecního zpravodaje jste si mohli přečíst názor občanky F. H. Nedá mi to, abych jako jeden z „konšelů“ této obce nereagoval. Na minulém zastupitelstvu tato občanka vyjádřila údiv nad požadavkem V. K. o zbudování cesty k jeho zahradě, která vede přes obecní pozemek, samozřejmě na jeho vlastní náklady. Je mi záhadou, proč se

dotyčná osoba brání zbudování komunikace, která zpřístupní i okolní pozemky. Avšak musím jí dát za pravdu, aby i ostatní „konšelé“ a nejenom oni, šli na procházku na horní konec a podívali se, co se nachází vedle plánované cesty. Nenazval bych to jinak než skládkou.

Připomínka, že zde chybí dětské hřiště, je na místě. Obec zde

hledá vhodný pozemek a oslovila majitele míst, na kterých by se hřiště mohlo nacházet. Ti se však brání prodeji. Přivítám jakýkoliv podnět na vhodné místo. Zakončil bych to příslovím „Kdo maže, ten jede.“, ale nemusí to být vždy pravda.

Klidné prožití Vánoc a šťastný nový rok přeje místostarosta obce
R. Vajdík

PODĚKOVÁNÍ

Redakce Topolského zpravodaje tímto děkuje všem svým čtenářům a zvláště dopisovatelům, kteří nám po celý rok zasílali - přispívali svými články k lepší informovanosti i pobavení svých spoluobčanů. Zároveň přejeme radostné a klidné prožití vánočních svátků a šťastný nový rok 2017.

PŘEHLÍDKA SCHÓL - CECILKA 2016

Římskokatolické farnosti Bílovice a Březolupy pořádají každoročně na svátek sv. Cecílie přehlídku schól (tj. hudební soubor doprovázející liturgii). Sv. Cecílie žila kolem roku 200 v Římě. Pocházela ze vznešeného rodu, ale žila skromně a učila se hudbě a zpěvu, aby takto mohla chválit Boha. Je patronkou duchovní hudby, muzikantů (varhaníků), zpěváků, básníků, řemeslníků zhotovujících hudební nástroje a slepců.

Přehlídka schól se koná každý rok v jiném kostele. Letos, v neděli 27. listopadu tuto slavnost hostil kostel Neposkvrněného Početí Blahoslavené Panny Marie v Topolné. Vystoupily zde schóly z Topolné, Bílovic, Březolup, Nedachlebic, Mistřic, Kněžpole a Velkého Ořechova. Každá z nich zazpívala s doprovodem kytar, kláves, houslí i dalších rozličných nástrojů několik písní ze svého repertoáru. Odpoledne zpestřil a o krátkou změnu žánru se postaral instrumentální soubor při chrámovém sboru v Březolupech pod vedením paní Míly Provazníkové, který v podání smyčců a flétny provedl 3 skladby Johana Sebastiana Bacha. Celý koncert vygradoval v závěru, kdy všech asi 80 účinkujících spojilo své hlasy i nástroje a společně si zazpívali několik písní včetně Hymny Milosrdenství, jako ohlédnutí za uplynulým církevním rokem – rokem Božího Milosrdenství. O dokonalé vyladění zvuku se postaral pan Jiří Foltýn, kapelník Topolanky. Po koncertu bylo pro účinkující a jejich rodinné příslušníky připraveno pohoštění ve společenské místnosti topolského kostela, kde mohli sdílet své dojmy.

Ráda bych touto cestou poděkovala všem, kdo se jakýmkoliv způsobem podíleli na organizaci této akce i P. Arturovi, který odpoledne zahájil a uzavřel duchovním slovem a požehnáním.

S.B..

Úpravy v presbytáři kostela v Topolné

V příštím roce 2017 se zúročí snaha a přání současných i předešlých duchovních správců farnosti Bílovice, aby byl přestavěn presbytář v topolském kostele. Současný stav je nevyhovující jak vzhledem, tak funkčně. Argumenty, že „je to tak dobré“, z několika důvodů neobstojí i z pohledu milovníka starých věcí.

Abych to vzal po pořádku: současný stav je totiž výsledkem snah ze sedmdesátých let přizpůsobit slavení Eucharistie podle stanov II. vatikánského koncilu, aby kněz stál k lidu čelem a ne zády, jak tomu bylo v předešlém století. Nestrannému pozorovateli totiž neujde, že v presbytáři je dominantou příliš rozměrný obětní stůl (dlouhý) a v těsné blízkosti dvě řady stupňů, které zužují průchozí parametry pro sloužícího i ministranty. O zbytečných stupních v rozích už i tak malého presbytáře ani nemluvě. Tyto úpravy byly tehdy určité provedeny (necht' se pamětníci nezlobí) jako z nouze ctnost. Tak, jak tomu odpovídala finanční a politická situace ve farnosti a potažmo vztahy mezi církví a státem v té době.

Proto po příchodu P. Jiřího Walczaka v r. 2002 do naší farnosti a při návštěvě našeho kostela se divil, že „s tím ještě nikdo nic neudělal“! Vzpomínám si jak v zápětí byla zpracována studie, ale důležitější byla výstavba sociálek a bezbariérového přístupu do kostela. No a výsledek je už od té doby znám. P. Walczak odešel v r. 2012 a přišel P. Josef Říha, který se s novou chutí pustil do práce.

Bylo vyhlášeno výběrové řízení na zpracování studie „Úpravy liturg. prostoru presbytáře“, kterého se zúčastnili tři z pěti oslovených projektantů. Jejich práce byla vystavena

v přístavbě kostela pro veřejnost a potom byla předložena arcibiskupské komisi v Olomouci. Vítězem se stal Ing. Arch. Josef Opatřil z Vranova u Brna. Ten zpracoval prováděcí projekt ve čtyřech variantách a znovu toto konzultoval s Olomoucí, kde to bylo v květnu 2015 schváleno.

Následovalo vyhlášení výběrového řízení na dodavatele prací v presbytáři a montáž kamenných prvků. Přihlášily se tři firmy: Level 02 a.s. Zlín – Malenovice, Obchod ROMAX CZ a HPR kámen s.r.o. Nedachlebice. Po dlouhém, asi ročním rozhodování a při splnění daných kritérií byla vybrána kamenická firma HPR kámen s.r.o. Nedachlebice s cenou 445 tis. korun. Po dalších jednáních s touto firmou, která přistoupila k levnějším alternativám a zjednodušením úprav presbytáře byla cena snížena na cca 360 tis. Kč. V této ceně však nejsou zahrnuty práce na restauraci plastik (P. Marie, korpus P. Ježíše), a dalších úprav v presbytáři.

Ozvučení, osvětlení a návrh dvířek svatostánku, který zpracovává akademik Jan Jemelka z Olomouce. A k tomu ještě je podmínkou výměna kříže na pravé straně presbytáře.

Nezasvěcenému člověku se zdá, že je to dost peněz a některé úpravy třeba zbytečné, ale opak je pravdou. Má to smysl, protože se to buduje ne na pár let. Jak už bylo řečeno, bude to stát dost peněz, a proto koncem měsíce října jsme prostřednictvím statutárního zástupce farnosti Bílovice požádali arcibiskupství.

Olomouc o finanční půjčku, kterou na náklady úprav v presbytáři potřebujeme.

Každý zhotovitel totiž chce, aby mu bylo v termínu zaplacené. Proto, prosím, berme tuto záležitost v presbytáři ne jako nějaké vylepšení, ale konkrétní úpravu místa pro důstojné slavení liturgie, jak to v nedávné minulosti napravili a provedli v obcích Bílovice, Březolupy atd.

*Za Kostelní radu
Fr. Samsounek*

Malé ohlédnutí z knihovny

Blíží se konec roku a všichni pomalu bilancují co se tento rok událo, co se povedlo, co mohlo být lepší anebo za co děkujeme.

I v naší knihovně se toho hodně událo, přesto, že stále zůstává půjčování knih prioritou, i my se zapojujeme do kulturního dění v obci. Začátkem roku jsme usprádali 2 besedy – s panem

A. Knotem a s kronikářkou paní V. Buráňovou. V únoru jsme si s dětmi ze čtenářského kroužku udělali malou exkurzi do knihovny v Bílovicích. Jako už tradičně proběhla na jaře „Noc s Andersenem“ a koncem školního roku „Pasování prvňáčků na čtenáře“. Také klub Sluníčko se zapojil, nejen svou návštěvou v knihovně, ale také vystoupením pro naše seniory na DPS, které mělo velký úspěch. Zdařilá byla akce nazvaná „Rej broučků“, která proběhla letos na podzim. 9. 11. 2016 jsme pozvali bílovského rodáka pana Pavla Krystýna, který připravil

besedu „O Veronice Čudové“.

Před Vánoci chystáme malé povídání nazvané „Nejen o Australii“ s ochutnávkou čajů, které povede pan Petr Mikulka.

Nakonec ještě pozvánka na poslední půjčování knih v letošním roce 19.12.2016 v naší knihovně. Připraveno bude nejen spousta zajímavých knih, ale i malé občerstvení a voňavý punč. Přijďte se vánočně nalažit.

Krásné prožití vánočních svátků a hodně zdraví a spokojenosti do Nového roku

*přeje H. Hlavačková,
knihovnice*

Rej broučků

Pátek 14. října 2016 patřil v Topolné všem broučkům, broučinkům a beruškárnám. Konal se totiž Rej broučků. Nápad vzešel z místní knihovny a do spolupořádání se zapojil i dětský klub Sluníčko. Inspirací nám byly Příběhy včelích medvídků od Jiřího Kahouna. Ze začátku jsme měly trochu obavu z účasti nebo spíše z neúčasti, ale nakonec jsme byly mile překvapeny.

Každé pondělí a čtvrtek můžete přijít do knihovny a přesvědčit se, zda broučci opravdu spí. Všem zúčastněným dětem, rodičům, prarodičům, strýčkům a tetičkám mockrát děkujeme a vážíme si vaší přítomnosti na tomto reji. Do příštích let máme co zlepšovat, ale i přesto věřím, že se dětem nápad a letošní re-

alizace alespoň trochu líbila a v budoucnu jich přijde ještě víc.

Za dětský klub Sluníčko a místní knihovnu Vám všem přeji krásné a v radosti prožité svátky

vánoční, a do nového roku 2017 hodně zdraví, spokojenosti, lásky a úsměvů.

A. Foltýnová

Poděkování

Chtěla bych jménem svým, ale hlavně jménem obyvatel Domu s pečovatelskou službou, poděkovat dětem a paním učitelkám z mateřské školy, které nás chodí pravidelně v jarním a zimním období obveselovat básničkami a písničkami. Vzpomenou i ty starší ze základní školy Topolná, jejichž výtvarné umění nám krásí naše chodby a početná čertí skupina nás chodí na Mikuláše pozdravit. Jako každý rok se blíží nejkrásnější svátky v roce, přejeme dětem, aby našly pod stromčkem dárečky, které si přály, a hlavně do roku 2017 pevné zdraví všem. Ještě malá pozvánka na hudební besídku, kterou pravidelně mívá každý rok Hudební školička Katky Hradilové. Besídka se bude konat 20.12.2016 v 15.30h ve společenské místnosti na DPS. Velké díky i mladým hudebníkům.

A. Polášková

Konec roku u HASIČŮ

Vážení spoluobčané, máme tu další číslo Topolských novin, a tudíž nám dovoluňte, abychom napsali opět něco o naší činnosti. V minulém čísle bylo psáno o „nějaké akci“ a o této akci bychom se zmínili hned v úvodu. Tři naši hasiči se účastnili historicky poprvé závodů druhého ročníku TFA v Napajedlích. TFA neboli po našem „Železný hasič“ je závod, kde kompletně ustrojený hasič v zásahovém obleku (třívrstvý oblek, helma, rukavice, obuv a dýchací přístroj) simuluje činnosti ostrého zásahu, tj. rozmotání, smotání hadic, pře-

konání překážky či přesunu raněné osoby do bezpečí. Jelikož jsme se tohoto závodu účastnili poprvé, postavili jsme si tréninkovou trať na vyzkoušení svých fyzických možností. Je možné, že jste nás zahlédli jak blázníme s hadicemi a přitom se nikde nic nestalo. Tímto tedy děkujeme spol. TOPAGRA, která nám poskytla plácek pro trénink a zapůjčila ojetou pneumatiku pro fyzickou zátěž. Taktéž děkujeme firmě stolařství V. Bureš, za dvě desky pro kompletaci hamerboxu na úder kladiva. Nuže tréninky byly za námi a v sobotu 1. října se již trojice hasičů (V. Horák, M. Horák a O. Bureš) za doprovodu a podpory dalšího hasiče L. Bičana a rodinných členů, vydala reprezentovat naši jednotku a obec do města Napajedla na náměstí. Nervozita u našich hasičů se mohla krájet a po pár hodinách se již sám hasič musel vypořádat s fyzickou a psychickou zátěží na trati. Popis tratě byl následovný-roztáhnout 30 metrů dvě hadice „B“, poté překonat dvoumetrovou bariéru, osmkrát překlopit traktorovou pneumatiku, vylézt po žebříku do 4 metrové výšky a vytáhnout

tu 1. října se již trojice hasičů (V. Horák, M. Horák a O. Bureš) za doprovodu a podpory dalšího hasiče L. Bičana a rodinných členů, vydala reprezentovat naši jednotku a obec do města Napajedla na náměstí. Nervozita u našich hasičů se mohla krájet a po pár hodinách se již sám hasič musel vypořádat s fyzickou a psychickou zátěží na trati. Popis tratě byl následovný-roztáhnout 30 metrů dvě hadice „B“, poté překonat dvoumetrovou bariéru, osmkrát překlopit traktorovou pneumatiku, vylézt po žebříku do 4 metrové výšky a vytáhnout

Závody druhého ročníku TFA v Napajedlích

naplněný 20 litrový kanystr, od-
táhnout 20 metrů figurínu vážící
80 kg, šedesátkrát udeřit 6 kg
kladivem do hamer-boxu a pak
už jen v pohodě s hadicí na ra-
meně vyběhnout schody smě-
řující ke kostelu. Nic těžkého,
zdálo by se. Opak byl pravdou!
I když účastníci soutěže rádi
sportují, trať byla tak fyzicky ná-
ročná, že po pár metrech byla
únava na každém znát. K tomu
všemu zásahový oblek vážící 8
kg a 10 kg dýchací přístroj na zá-
dech vám sílu nepřidá, ale spíše
naopak rychle ubere. Každý při
závěrečném běhu (spíše chůzi)
do schodů konstatoval, že ten cíl
se vzdaluje, natož aby se přiblí-
žoval. Všichni tři naši hasiči zá-
vod dokončili a nemají se za co
stydět, protože není důležité vy-
hrát, ale zúčastnit se. Koho zají-
mají čísla, tak z 68 přihlášených
můžu byli naši závodníci na 31.,
32. a 36. místě. Po rozhovoru
s jedním účastníkem- profesio-
nálním hasičem, který již má ten-
to rok několikátou TFA soutěž za

sebou, nám bylo hned jasné, že
na první příčky prostě nemáme
šanci. Nicméně naši hasiči odjíž-
děli ze sobotního dne spokojení,
a pokud to půjde, tak za rok se
opět budeme zde v Napajedlích
této soutěže účastnit.

Další naše činnost spočívala
ve výcviku. Na konci října jsme
měli školení v poskytnutí první
pomoci před příjezdem záchran-
né služby. Takže díky MUDr.
Míše Poláškové hasiči ví, jak po-
moci zraněné osobě. Jsme taky
rádi, že se školitelka sama na-
bídla k dalšímu našemu školení,
kde budeme probírat např. ošet-
ření popálenin či šetrný transport
osoby. Další výcvik členů zása-
hové jednotky byl zaměřený na
práci ve výškách a nad volnou
hloubkou. Disponujeme základ-
ní výbavou, a tak jsme prakticky
nacvičovali správné postupy při
použití. Každý hasič tuto výbavu
musí ovládat a z malé výšky si
každý zkusil slanit či bezpečně
ukotvit lano. V tomto směru je
toho hodně, a proto se zde ne-

budeme déle rozepisovat. Se
školením a výcvikem budeme
pokračovat, aby byla výbava
správně a bezpečně námi pou-
žívaná.

Určitě jste nás, hasiče, za-
registrovali při čestné stráž u
památníku k oslavě dne vzniku
samostatného Československa.
Po této akci jsme se odebrali
k čestnému členu sboru p. Oldři-
chu Malinovi, který slavil 85. na-
rozeniny. Bylo mu předáno kraj-
ské ocenění za celoživotní práci
pro hasiče a nás čekalo bohaté
pohoštění.

Nakonec nám dovolte přání
k prožití klidných vánočních dnů.
I když je vidět všude přítomný
shon při nákupu dárků, nenech-
me si tímto pokazit kouzlo vánoc.
Přeci největší dárek je možnost
trávení svátků společně s blíz-
kými, které máme rádi. Ty chvíle
nám již nikdo nevezme a nedají
se za nic na světě koupit. A věta
na konec, pozor na požáry způ-
sobené adventním věncem ...

Vaši HASIČI

85. narozeniny člena O. Maliny

v říjnu:

50 let Bureš Vlastimil
70 let Podlas František
Dohnalová Zdenka
75 let Lapčíková Zdeňka
80 let Štichová Jaroslava
85 let Malina Oldřich
Štěpáníková Marie
Ptáček Josef

v listopadu:

50 let Horáková Romana
Kadlčíková Jana
60 let Kaňovská Berta
Florián Josef
70 let Janků Anna
80 let Gajdošíková Marie

v prosinci:

50 let Mikulka Hynek
Holšán Marek
60 let Hlavačková Libuše
Zajícová Eva
70 let Hrdina František
75 let Samsounek Vojtěch
80 let Snížková Marie
90 let Hrdinová Marie

Vítání občánků

Gabriela Jančaříková, Matyáš Pítr, Tomáš Maňásek, Myriam
Anna Gajdošíková, Veronika Gajdošíková

Evidenční rok 2016

K 7. 12. 2016 je přihlášeno na trvalém pobytu 1611 obyvatel.

Průměrný věk obyvatel je 40,91

Narozeno: 22 dětí

Přihlášení občané: 25 obyvatel

Odhlášení občané: 27 obyvatel

Opustili nás: občané s trvalým pobytem:

Slováček Josef
Knotová Anna
Mlýnková Marie
Dohnalová Emilie
Sklenařík František
Kopp Pavel
Mašlanová Ludmila
Jurygáček Karel
Rozsypálková Marie
Rozsypálek Zdeněk
Koppová Zdeňka
Škára František
Kopeček Jaroslav

Společenská komise

Tak jako každý rok, měsícem říjnem začíná náš souboj s časem, jelikož ke konci roku je spousta akcí pořádaných členkami společenské komise obce Topolná.

Začínali jsme mírným rozjezdem začátkem října, kdy se uskutečnil výlet rodičů s dětmi na večerní prohlídku ZOO Lešná. Ještě v poledne jsme si nebyly jisté zda tato akce proběhne, protože nám nepřálo počasí, ale to se nad námi smilovalo a všichni zúčastnění si užili krásný večer plný překvapení.

Začátkem listopadu jsme přivítaly naposledy v roce 2016 naše nové občanky a budeme se těšit na rok 2017, kdy doufáme, že přivítáme alespoň tolik dětí jako v tomto roce.

V pátek, týden před 1. adventní nedělí, nám paní Štauberková z Nedachlebic ve vestibulu ZŠ předvedla své aranžérské umění, navodila předvánoční atmosféru a my jsme ji dokouzlili dobrým punčem, který přišel k chuti. Jako obvykle neodcházela téměř žádná účastnice s prázdnou.

Poslední sobotu v měsíci listopadu se uskutečnilo každoroční setkání seniorů. Paní

učitelky ZŠ Topolná se svými žáky si připravily hezký program, po kterém vystoupily Mistřícké frajárky se svým pásmem. Při jejich písničkách jsme si všichni i zazpívaly. Malé občerstvení a tombola v průběhu večera jistě navodily příjemnou atmosféru, tu posílilo ještě vystoupení skupiny MADET, která hrála k tanci i poslechu. Toto setkání je skutečně o setkání, protože někteří občané se za celý rok ani nepotkají.

3.12. jsme Topolskou chasou připravily každoroční Čertoviny s rozsvěcováním Vánočního stromu. Pracovníci OÚ a místní hasiči nám pomohli připravit zázemí pro jarmark a stánky s občerstvením. Krásné výrobky našich prodejců všechny lákaly ke koupi a chuťové pohárky zúčastněných byly naplněny, protože výborné domácí trubičky, vdolečky a perníčky od p. Mackové neměly chybu. Členky naší komise připravily několik druhů punčů, které svými názvy lákaly ke koštu. Podle množství, které se ochutnalo, byly punče zřejmě dobré. Kdo měl masového zuba, pochutnal si ve stánku Topolské hospody.

Před rozsvěcováním stromku

nám navodily vánoční atmosféru Babčice ze Spytihněvi.

Strom se rozsvítil a my jsme opět za pomoci zaměstnanců OÚ, hasičů a některých členů rodiny uklidily náves, aby po této krásné akci nezůstaly žádné nepatřičné pozůstatky.

10.12. jsme uspořádaly zájezd do vánočního Krakova. Byly obsazeny 2 autobusy, počasí nám přálo a dlouhá cesta rychle a bez problémů ubíhala. Krakov je krásné historické město, ale k naší mírné smůle se s jeho kouzelnou atmosférou přijela pokochat část Evropy i Asie. Dořím, že účastníci zájezdu byli spokojeni i přes nějaké menší nedostatky.

Tak a teď nás už čekají doma Vánoce, 26.12. v Topolské hospodě guláše a 1.1.2017 setkání na návsi, po kterém naskočíme zase do celoročního kolotoče akcí.

Chtěla bych všem popřát, za členky naší komise, příjemné prožití vánočních svátků a do nového roku 2017 hlavně pevné ZDRAVÍ, klid a pohodu.

*Na akce v příštím roce se těší
Marta, Blanka, Dana,
Hana, Jarka a Vlasta*

TJ – cvičení ženy

Letošní rok byl – troufám si říct, opravdu cvičebně úspěšný. Pohybovými lekcemi prošlo spoustu žen a dívek a to především díky novému cvičebnímu programu Walking-Bodyforming a jeho vedoucí Tereze Jurygáčkové. Mimo lekcí v tělocvičně školy jsme zajížděly i do fitcentra v Otrokovicích ke cvičení na pohyblivých pásech. Vrcholem sezóny bylo třídní soustředění v Luhačovicích, kde jsme se seznámily s dalšími cvičebními styly a „daly si pořádně do těla“.

HM

Můj první Štědrý den na vojně v Topolné

Dodnes si pamatuji, že jak doma, tak i v naší posádce na vysílači byl na Štědrovečerním stole kapr. Tyto kapry jsme spolu s proviantářem (zásobovač kuchyně) dovezl na základě objednávky z obchodního domu v Topolné. Bylo to 7 kaprů a díky mým schopnostem jsem se v kuchyni účastnil zabíjení a porcování na řízky pro Štědrovečerní večeři. Každému vojákovvi tato večeře připomněla civil a s tím spojené vzpomínky – jak je to asi u nich doma? Samozřejmě díky atmosféře, kdy vedoucí silou v naší republice byla Komunistická strana, která neuznávala křesťanské zvyky Vánoc nebo je omezovala, tak místo zpívání koled nám po večeři měla hrát k poslechu naše hudební skupina, složená z vojáků naší posádky. Problém však vznikl, že kapelník měl ve 22:00 hodin nastoupit do služby - strážit stožár! Nyní stručný popis mého Štědrého večera. Po večeři jsem byl dozorcím roty upozorněn, že se mám dostavit k veliteli do jeho kanceláře. Po strohém zahlášení ve znění: „Soudruhu kapitáne, vojín (ten a ten), přišel jsem na váš rozkaz“, velitel začal, že jestli vím, čím jsem se provinil vůči vojenskému řádu. Nyní mně svítilo v hlavě, o co asi jde! Přes jeho zákaz jsem totiž z vysílače odvezl zástupce velitele (nadporučíka

Daška na jeho žádost) na autobus do Topolné. Jinak by se nedopravil do Uh. Hradiště kde bydlel, a tím by zmeškal štědrovečerní večeři. Proto jsem mu odpověděl vyhýbavě, jako kluk z dědiny...., že vím i nevím. On ale pokračoval „tak to smažeme“, ale místo trestu vojíne nastoupíte službu na stráž, u stožáru v době od 22:00 do 02.00 hodin. Tomu nešlo odporovat a diskutovat už vůbec ne!

A tak Štědrý večer jsem strávil ve službě, místo kapelníka naší hudební skupiny, který hrál po večeři pro vojáky, protože většina z nich neměla to štěstí dostat dovolenku nebo opuštěný domů na Vánoce. Takové zakončení Štědrého dne pro mne bylo v roce 1966, ale kdoví jaké to měli vojáci v jiných útvarech Československé lidové armády. Ne-li horší! A tak jsem se těšil na příští rok s nadějí, že snad bude lepší.

Veterán z vysílače

František Škára (*29. 2. 1952 + 22. 11. 2016)

Narodil se 29. února 1952 v Topolné – v ulici u hřiště v pořadí jako pátý ze sedmi dětí manželů Marie a Františka Škárových. Z pohledu dnešní doby si lze jen těžko představit, že v tak malé chaloupce se štitovou zdí k cestě s číslem 210 žila tak početná rodina. Pozdější situace však také nebyla o moc lepší. Zvláště když otec těžce onemocněl a zakrátko zemřel ve věku 48 let - v roce 1968.

„Frantovy“ - (tak jsme ho oslovovali) školní a fotbalové začátky mi nejsou moc známé. Spíše by k tomu mohli něco říci jeho spolužáci nebo děcka z ulice, kde žil. Ale je jisté, že jako většina kluků v té době honil ten kulatý nesmysl kdykoliv a kdekoliv jak se naskytla příležitost. Vždyť měl hřiště před domem! A tak si vyzkoušel dres žákovského i dorostenec-kého mužstva a po určité době se pracoval do mužstva dospělých. V I. fotbalovém mužstvu (jedničce) to zkusil už před vojnou, kterou absolvoval v letech 1971-73 na vysílači v Topolné. Dle naší zjednodušené evidence je zřejmé, že první zápas (přátelák) zkusil v červnu 1969 v Březolupcích a potom nastalo začal hrát až na jaře 1970. Tehdy se Topolná potácela ve III. třídě okresní fotbalové soutěže se střídavými úspěchy a neúspěchy. Úspěšně se zařadil mezi takové borce jako byli: Sklenář Ant., Čechmánek Fr. z č. 118, Škára Ludvík, Samsounek Fr., Zálešák Ant., Horák Ant., Dobiáš Zd. – voják z vysílače, Bureš Jos., Samohýl Jiří, Foltýn Zd., Foltýn Jiří a další. Vyznačoval se

tvrdou střelou a nezměrnou bojovností, kdy soupeři nic nedaroval zadarmo. Byl to dřič a tvrdák. Nosil dres s číslem 9 a v sezóně 1969-70 nastřílel 15 branek – nejvíce. Zápas, kde „zářil“ se dá označit ten s Košíkama (9:1) dal 4 góly a s Boršicama (10:1) dal 6 kousků. V sezóně 1970-71 se bojovalo o postup do Okr. přeboru kde ve 21 zápasech vstřelil soupeřům 18 branek – zase nejvíce. Mezi památné zápasy patřilo utkání v Břestku na podzim (1:5), tam vstřelil 4 branky a na jaro v květnu mimořádné utkání doma s Boršicama (16:0), kde sice dal jen 2 branky, ale ostatní si s chutí zastříleli – Bureš Jos. 4, Dobiáš Zd., Samohýl J., Foltýn J. - po 3 brankách, a 1 byla vlastní. Nastal postup do Okresního přeboru a v sezóně 1971-72 hrál v 16 zápasech a dal 2 branky, ale to už byl na vojně. Proto také v sezóně 1972-73 na podzim nehrál, ale na jaře absolvoval 11 zápasů a dal 9 branek. V sezóně 1973-74 byl trenérem postaven v 25 zápasech, dal 8 branek a významně se zasloužil o postup Topolné do krajské soutěže – 1B. třídy.

Nastal první rok v 1.B třídě - sezóna 1974-75 a bylo znát, že je to „jiné kafe“ nejen pro Frantu, ale i pro ostatní spoluhráče. Lavička náhradníků byla plná a tak bylo těžké se prosazovat. Přesto ale odehrál 8 zápasů v nichž dal 5 gólů. Do této doby spadají

pěkné vzpomínky třeba na Tlu-mačov, Vizovice, Veselí, Otrokovi-ce“B“, Prštne a Vlčnov, kde jsme jako outsideři 30. března 1975 na těžkém rozbláceném terénu zaslouženě vyhráli 2:0. Potom ještě v následujících, asi dvou sezónách občas nastoupil a vždycky nějaký gól dal. Ale to už byl ženatý (květen 1975) a nastaly jiné starosti o rodinu, zaměstnání apod. Jinak, profesně byl vyučen sládkem pro Jarošovský pivovar a po krátkém působení ve Fatře Napajedla se vrátil zpět do Jarošova. Po letech se však pomalu přihlašovala nemoc, která se násobila a přidávaly se další, jak už to bývá. Odešel trochu dřív. Zůstala nám jenom vzpomínka na poctivého chlapa, který byl klidné povahy a myslím, že nikoho v kolektivu svým jednáním a chováním nezarmoutil. A tak Franto, za všechny spoluhráče Ti moc a moc děkuji za ta krásná vítězství a správnou fotbalovou pohodu, kterou jsi navodil svými brankami topolským fanouškům a svým spoluhráčůma jednou se určitě uvidíme!

Za spoluhráče F.S.

Beseda o Veronice Čudové

Ve středu 9. 11. 2016 proběhla na OÚ beseda s bílovským rodákem, historikem a kronikářem panem Pavlem Krystýnem na téma „O Veronice Čudové“.

Ráda bych Pavlovi touto cestou ještě jednou poděkovala za jeho čas, který věnoval nejen nám, ale i přípravě a sbíráním všech informací, materiálů, dokumentů a fotek, kterými byla jeho beseda obohacena. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavého nejen ze života V. Čudové a její rodiny, ale i o rodu Logothetiů. Děkuji i všem za hojnou účast.

H. Hlavačková

Topolská tenisová liga

V letních měsících proběhl první ročník TTL. Do turnaje se přihlásilo celkem 12 párů. Jedna dvojice do turnaje nakonec nenastoupila a další dvojice P. Bartoš, L. Bartošek (největší favorité turnaje) se ze zdravotních důvodů odhlásili v průběhu. Turnaj se hrál na kurtech u SŠ a na antuce za hřištěm. Systém „každý s každým“ zaručoval objektivitu. Vítězi se stali překvapivě, ale přiznejme, že zcela zaslouženě P. Šuranský a R. Marek. Na druhém místě skončili B. Lapčík a J. Jašek. Třetí místo obsadili

V. Gajdošík a R. Vajdík. Tímto bych chtěl poděkovat hlavnímu organizátorovi P. Šuranskému, ale i všem zúčastněným. Věřím,

že příští rok se uskuteční druhý ročník za ještě hojnější účasti.

Radek Vajdík

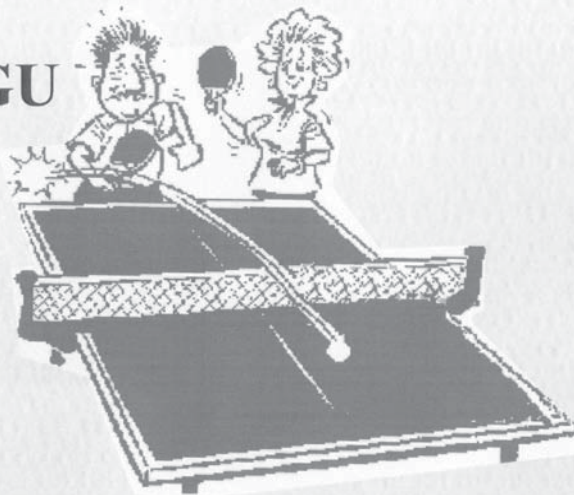
Pozvánka na plánované akce

7. ledna
21. ledna
4. února
25. února

Tříkrálová sbírka
ples Základní školy
Maškarní ples
Fašank

V pátek 30.12.2016 se uskuteční

TURNAJ v PING - PONGU

Začátek v 8.30hod.(pro děti)na staré škole.

Začátek ve 13.00hod.(pro dospělé)na staré škole.

Závazné přihlášky a startovné 50kč.(15let) na místě.

Srdečně zvou pořadatelé.

Košť gulášů

26.12.2016 od 15,30h

u Topolské hospody.

Guláše: *krkonošský

*z hovězích líček

*dančí

*srnčí

*rybí

Dobrou chuť

Vlastní miska a lžice výhodou.

Největší koncentrace čertů, andělů a Mikulášů byla určitě 5. prosince dopoledne v Topolné

V soutěži O pohár tety Kateřiny soutěžily děti ve znalosti pranostik a přísloví

Soutěž o nejkrásnější DÝNI nenašla svou MISS, všechny dýně byly krásné a nápadité

